

РЕШЕНИЕ

№ 2472

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **419** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С Решение № 1196/06.12.2021 г., постановено по НАХД № 11890/2021 г. Софийският районен съд, НО, 19^{ти} състав е отменил Наказателно постановление № Р-10-626/22.07.2021 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор. С постановлението, на Инвестиционен посредник [фирма] са наложени осем отделни имуществени санкции – всяка в размер на 4 000 лева, за извършени осем административни нарушения, в условията на повторност, квалифицирани по чл. 32, ал. 2, предл. първо, вр. ал. 1, изр. първо, предл. трето, вр. чл. 19, ал. 5, т. 4 от Закона за комисията за финансов надзор.

Съдебното решение е оспорено с касационна жалба от председателя на КФН, с твърдения за неправилност. Упълномощеният от касатора юрисконсулт: поддържа жалбата и искането за отмяна на решението; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерен размер на претендираното от ответника адвокатско такова. Ответникът, посредством упълномощен адвокат: оспорва касационната жалба в съдебното заседание и с представения писмен отговор, като представя и „писмени бележки“; желае присъждане на адвокатско възнаграждение, в размер на 821, 45 лева, съгласно представен списък.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност и законосъобразност на оспорваното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд е проверил обективно, пълно и всестранно фактическата обстановка, описана подробно в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, а именно: по повод извършена надзорна проверка, с обективизираното по т. 2 искане № 2/05.10.2020 г., със срок за изпълнение 08.10.2020 г. проверяващият екип е изискал предоставяне на клиентски досиета на посочените в същото искане клиенти, както и включените в него информация и документи за изясняване произхода на средствата, съгласно чл. 66, ал. 1 ЗМИП, на съответния клиент; с обективизираното по т.1 искане № 4/22.10.2020 г. е изискано предоставяне на клиентски досиета на посочените клиенти, както и включените в него информация и документи, за изясняване произхода на средствата, съгласно чл. 66, ал. 1 ЗМИП, в срок до 27.10.2020 г.; с писмо, постъпило в КФН на 08.10.2020 г. ИП е предоставил изисканите клиентски досиета на конкретни клиенти; с писмо, постъпило в КФН на 27.10.2020 г. ИП е предоставил на проверяващия екип изисканите клиентски досиета на конкретни клиенти; ИП е представил и справки-разпечатки от информационните си масиви, съдържащи графа „произход на средствата“, като част от досиетата на клиентите; с писмо, постъпило в КФН по електронен път на 24.11.2020 г. ИП е отговорил на обективизираното по т. 2 от искане № 7/10.11.2020 г., че изпратените клиентски досиета, изискани по т. 2 от искане № 2 и по т.1 от искане № 4 съдържат всички документи за съответния клиент и не разполагат с допълнителни документи; на 23.12.2020 г. ИП е изпратил писмо по електронна поща, постъпило в КФН на 29.12.2020 г. и друго писмо, което е постъпило на 29.12.2020 г., за предоставени допълнителни документи, сред които и декларации за изясняване произхода на средствата по чл. 66, ал. 2 ЗМИП, а именно - декларации на клиентите Е. Ч., Ц. Фунг М. У., С. Д., Н. А. М. Е. А., И. Е. В., Б. Б. Ч., М. Ш. и Ж. Ф.; предвид допълнително постъпилите писмени документи проверяващият екип е изискал от ИП писмени обяснения, обективизирани в т. 4 от искане № 11/ 11.01.2021 г. и постъпили в КФН на 15.01.2021 г.; в обясненията представителите на ИП посочили, че декларациите за изясняване произхода на средствата по чл. 66, ал. 2 т ЗМИП са интегрирани в клиентски сметки за търговия с финансови инструменти на съответните клиенти, в собствена на ИП електронна платформа, като на декларациите за произход на средства има дата на попълване от клиента, но не и дата на получаване от ИП, тъй като те се попълват автоматично в акаунта на клиента и докато не ги попълни, сумата не се запазва в платформата, респективно не може да се използва, а след попълване се визуализира от служители от отдел „Разплащания“. Проверяващият екип обаче е приел, че ИП е получил декларациите за изясняване произхода на средствата преди

датата на депозиране, на обективизираното в т. 2 искане № 2/ 05.10.2020 г. и на обективизираното по т. 1 искане № 4/22.10.2020 г., както и преди крайния срок за предоставяне на исканите досиета, съответно - до 08.10.2020 г. и до 27.10.2020 г. Въз основа на така изложената фактическа обстановка Съдът е приел, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила, понеже: не е на лице възпрепятстване органите на КФН; поднадзорното лице е предоставило надлежно всички данни, документи и сведения, които са били поискани, като информацията била вярна, пълна и точна за съответния период и съобразно предмета и съдържанието на искането; каквито данни и документи е поискала КФН, те са били предоставени на проверяващия екип; обстоятелството, че впоследствие са предоставени разпечатки от електронен регистър на декларации за произход на средства, на клиенти на ИП, не води до извод, че е затруднена от ИП проверката на КФН; съответните декларации са в електронен вид и не съществуват на хартиен носител, но в хода на проверката проверяваното лице е предоставило справки-разпечатки от информационните си масиви. В този смисъл не се потвърждава тезата на административното обвинение, че е на лице действие или бездействие от страна на дружеството, което по естеството, резултата или целите си да представлява възпрепятстване на контролните органи; след посочения срок е предоставена и разпечатка от водения от дружеството електронен регистър, съдържащ електронно попълнени декларации за изясняване произхода на средствата по чл. 66, ал. 2 ЗМИП, на клиентите Е. Ч., Ц. Фунг М. У., С. Д., Н. А. М. Е. А., И. Е. В., Б. Б. Ч., М. Ш. и Ж. Ф.; изтекъл е тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, защото: първите четири от осемте твърдени нарушения са с дата на изпълнение до 08.10.2020 г., а останалите четири - с дата на изпълнение до 27.10.2020 г.; ако се приеме, че се касае за неизпълнение на задължение, относно обективизираното по т. 2 от искане № 2/05.10.2020 г. срокът е бил до 08.10.2020 г., а относно обективизираното по т.1 от искане № 4/22.10.2020 г. срокът е бил до 27.10.2020 г.; не може да се приеме, че се касае за продължени административни нарушения, относно нито един от така визираните, доколкото са свързани с изпълнение в срок, след изтичането на който настъпва неизпълнението, съответно относно първите четири неизпълнението е, считано от 09.10.2020 г., а 3 - месечният срок е изтекъл на 09.01.2021 г.; относно останалите четири неизпълнението е, считано от 28.10.2020 г., а 3-месечният срок е изтекъл на 28.01.2021 г.; АУАН обаче е съставен на 08.02.2021 г. Въззивното решение е правилно.

Касационният съд споделя мотивите на въззивния, с изключение тези за изтичане на преклузивния срок по чл. 34, ал. 1, изр. второ ЗАНН.

Нормата на чл. 34, ал. 1, изр. второ, предл. първо ЗАНН постановява, че не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Критерият за преценяване момента на откриване на нарушителя е обективен. Това е моментът, в който оправомощеният да образува административнонаказателно производство орган органи е констатирал наличието на данни за извършено административно нарушение. За процесния случай не може да бъде прието, че датите 09.10.2020 г. и 28.10.2020 г. са началните, считано от които следва да бъде изчисляван тримесечният срок. Това е така, защото към 28.10.2020 г. все още не е приключена контролната проверка на инвестиционния посредник. Последното от процесните искания за представяне на

документи е Искане № 11, от 11.01.2021 г., следователно АУАН от 08.02.2021 г. е съставен в тримесечния срок.

Правилно въззивният съд е приел, с оглед фактическия състав на чл. 32, ал. 1 ЗКФН, че инвестиционният посредник не е реализирал поведение (действия и/или бездействие), довело като краен резултат до препятстване осъществяването на надзорни правомощия от страна на служителите на КФН. Както е посочил и районният съд дружеството, като поднадзорно лице е предоставило надлежно всички данни, документи и сведения, които са му били поискани, като информацията е била вярна, пълна и точна за съответния период и съобразно предмета, и съдържанието на искането. Фактът, че впоследствие разпечатки от електронния регистър на декларации за произход на средства, на клиенти са били предоставени с известно закъснение, не води до обобщава извод за затрудняване на извършваната контролна проверка.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на претенцията, на ответника по касация за възстановяване на заплатеното за касационната съдебна инстанция адвокатско възнаграждение, в размер на 821, 45 лева, което, с оглед чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет и предвид чл. 78, ал. 5 ГПК не се явява прекомерно.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1196/06.12.2021 г., по НАХД № 11890/2021 г. Софийският районен съд, НО, 19^{-ти} състав.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] заплатеното възнаграждение за адвокат, в размер на 821, 45 лв. (осемстотин и двадесет и един лева, и 45 ст.).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: